

Tényleg fel kellett jelenteni Milák Kristófot?

2024 április 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Bukóforduló...

Egy újságíró kollégám egyszer, réges-régen nagyon sietett az agglomerációból Budapestre egy reggeli bírósági tárgyalásról tudósítani, ezért a bedugult autópálya vészsávjában próbálta lefaragni kocsival a menetid?t, ám pechjére lemeszelték a rend?rök. Röhögve mesélte, hogy szíve szerint bemondta volna nekik kifogásként, hogy „de hát én újságíró vagyok!", ezzel kiharcolva magának a társadalmi fontosság mellé járó bánásmódot, de szorult belé annyi önirónia és valóságérzékelés, ami eltántorította ett?l, és inkább alázattal kifizette, amit elkövetett. Vannak azonban sportújságírók, akik újra és újra világgá kiabálják, hogy de hát ?k újságírók, és tessék velük a méltóságukhoz méltón bánni. Ha pedig a pimasz kis szófogadatlan sportoló nem tiszteli meg ?ket, akkor olyan raplit csapnak, hogy morál morálon nem marad. Pufogni persze lehet, de amikor már feljelent?sdit játszanak, ott azért elmegy az ember étvágya.

Milák Kristóf olimpiai bajnokként és világcsúcstartóként az érdekl?dés középpontjában áll egy olimpia küszöbén, ez természetes. Úszóklasszisunkról azonban az is tudható, hogy nem pusztán nem szeret fürd?zni a rivaldafényben, hanem az ezzel járó kötelez? megjelenésekkel is hadilábon áll. Aki ilyen típusú ember, annál ez is teljesen természetes, és hát mégiscsak az úszása miatt kedveljük, nem pedig azért, ahogy nyilatkozik vagy nem nyilatkozik. Ebbe azért igazán bele lehetne tör?dni, még ha az újságírónak az is a dolga, hogy kérdezzen, és nem szereti, ha nem válaszolnak neki.

Szerencsére volt és van épp elég sajátos karakter a magyar úszóválogatottban, akiknek a nevéhez emlékezetes nyilatkozatok kapcsolódnak, teljesen különböz? okokból. Kozma Dominik hülyéskedései, Kapás Boglárka elérzékenyülései, Verrasztó Dávid pesszimista ám ?szinte vallomásai mind formabontóak voltak, ahogy Szilágyi Liliána azóta sajnos egész más fénytörésben érthet?vé vált, mágikus realista fejtegetései is. Mondhatni el voltak kényeztetve az úszóinkat interjúvoló médiamunkások. Most sincs okuk panaszra, hiszen Milák mellé zárkóznak fel az újabb, kirívóan tehetséges, beszéltethet? fiatalok, így még érthetetlenebb, hogy némelyeknek miért ennyire fontos ellenségképet faragni a hallgatag olimpiai bajnokunkból.

Olyannyira ráizgultak erre, hogy még napokkal az országos bajnokság után is ezen függtek, és már kollektívában kóstolgatták Milák Kristófot, végül igazán visszataszító vamzerked? módon szálltak bele.

Az országos bajnokság els? napján úszónk elkövette azt az iszonyú b?nt, hogy el?bb a délutáni el?futam, majd a délutáni dönt? után sem állt meg nyilatkozni az újságíróknak. Már ekkor kezdett érz?dni a feszültség a tudósításokon, de akkor tört el végleg valami az Index sportszerkeszt?ségében, amikor Milák a 100 méter gyors dönt?jének rajtja el?tt bemutatott a fotósoknak. Az ilyesmi még az uszodánál jóval veszélyesebb helyeken sem szokott el?zmény nélkül történni, úgyhogy kíváncsian reménykedhetünk, hátha egyszer kiderül, mi fokozta fel ennyire a kedélyeket úszó és sajtómunkások között.

Él olyan feltételezés, hogy Milák már Tokióban is szeretett volna gyorsúszásban indulni, ám ezt nem engedték neki, illetve lebeszélték róla, nehogy esetleg kockáztassa a pillangós gy?zelmét (meg az azzal járó edz?i honoráriumokat).

Ha ez így van, akár ez is állhatott az elt?nése hátterében, és meglehet, hogy nem lazázni ment, hanem hazai befolyásolástól mentesen csiszolni a gyorsúszását. Egyúttal azt is magyarázná, miért nem akar beszélni az újságírókkal, akik nyilván csak azt kérdezgetnék, hogy merre járt, és miért t?nt el. A fenti feltételezés egyébként legalább olyan érdekes kérdéstéma lehetne, mint az, hogy Milák hol volt, mit csinált.

Ha nem ment véleménycikkel, megpróbálták árulkodással

Noha már az ob els? napján jött a kósza hír, hogy Milák Brisbane-ben edzett, amíg idehaza elt?ntnek számított az úszószövetség és a sajtó számára, mégis folyamatosan ment az Indexen a parodisztikusan túltolt zsenizés, Milák-show-zás, meg az edzéselmélet megcsúfolásán ironizálás, mintha a strandról beesve, edzés nélkül nyert volna öt aranyat és egy ezüstöt. Megszámolni is nehéz továbbá, hányszor írták le a lap tudósításaiban, hogy nem állt szóba az újságírókkal. Megbocsáthatatlan skandalum, hogy ? csupán úszni akart az úszóbajnokságon! A portál számára tulajdonképpen Milák-ellenes beszólogatások sorává nemesült a 126. országos úszóbajnokság, habár van olyan munkatársuk, akinek valamiért régi projektje a jelenlegi legsikeresebb úszónk elleni hergelés. Az utolsó versenynap végén aztán még jobban felháborodtak Indexéknél, hiszen Milák – írd és mondd! – nem a vegyes zónán keresztül, hanem a medence túloldalán hagyta el a terepet, kikerülve az újságírókat. Elképeszt? hogy manapság egyesek mit megengednek maguknak, nem igaz?! Ott toporognak a médiamunkások, de a harmadik napon sem kérdezhetik meg t?le, miért és hova t?nt el tavaly óta.

Az országos bajnokság után aztán eldurvult a helyzet. El?bb a rovatvezet? véleménycikke már azt fejtegette, hogy csinálhat-e ilyet Milák, amit csinált, illetve vele is be kéne tartatni a nyilatkozásra vonatkozó szabályokat.

Három napra rá aztán jött a feljelentés, Szöll?si Györgynek, a Magyar Sportújságírók Szövetsége (MSÚSZ) elnökének címzett kérdések formájában.

Nem kéne-e szankcionálni, ha az egyik legsikeresebb sportolónk nem áll szóba a médiával? Elt?rjük-e, hogy Milák akár a médiának, akár csak bizonyos személyeknek szánva, akár csak a feszültség miatt bemutatta a közép? ujját a fotósok felé? Milyen múltbeli és remélt jöv?beli eredmények legitimálják a hasonló viselkedést? Ilyen kérdéseket tettek fel, de a legkedvesebb mégis az MSÚSZ állásfoglalás felvetése volt, amivel megfegyelmeznék az úszót. Szöll?si a kompromisszumot hangsúlyozva lejegelte a kérdéseket, és megjegyezte,

> **„úgy néz ki, társadalmi felháborodást azért nem szült Milák Kristóf elzárkózása”.**

Hát azt nem. Nyilván fontos az önérzet meg a presztízs meg a megbecsültség kicsikarása, csak hát ilyen feljelentést megereszteni egy olimpia el?tti felkészülés során nem biztos, hogy kellett. Ez talán fájdalmasan érinti a sportújságírókat, akik pátoszosan a nyilvánosság képvisel?iként tekintenek magukra, de valójában inkább csak elviszik a híreket a nyilvánosságnak, hogy a sportoló – még ha nem is viselkedett elegánsan – bizony fontosabb az újságírónál. És akikb?l ilyen feljelent?sdi bukik el?, ha nem tetszik valami, aztán csodálkoznak, hogy a sportoló inkább elkerüli a vegyeszónát…

Vésey- Kovács László - www.pestisracok.hu

Ajánló